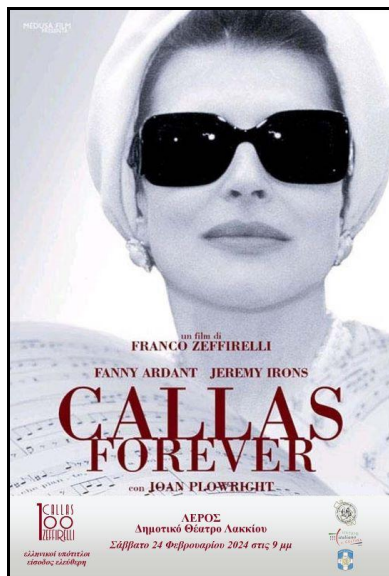

Αφιέρωμα στην Κάλλας και στον Τζεφινρέλι

CALLAS
100
ZEFFIRELLI

στην Λέρο, 24 Φεβ 2024

Κάλλας για πάντα

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: Medusa Film, 2002 - 108'

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Franco Zeffirelli

ΣΕΝΑΡΙΟ: Franco Zeffirelli

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ: Fanny Ardant,
Jeremy Irons,
Joan Plowright

επιμέλεια: enzob.

Η Κάλλας και ο Τζεφινρέλι

Ο Τζεφινρέλι γνώριζε πολύ καλά την Κάλλας, έχοντας την επιμέλεια της σκηνοθεσίας, σκηνογραφίας και κουστουμίων πολυάριθμων έργων στα θέατρα όλου του κόσμου με αυτήν ερμηνεύτρια σαν πρωταγωνίστρια.

Την γνώριζε από τότε, ακόμη υπέρβαρη ντεμπιτάντ που 'εκτινάχτηκε' από τον Τούλιο Σεραφίν, διευθυντή ορχήστρας και *talent scout*, με την άφιξη της στην Ιταλία για το ντεμπούτο της στην Αρένα της Βερόνας το '47.

Η προσωπική τους σχέση, επιπλέον από την επαγγελματική, ήταν τέτοια που ο Τζεφινρέλι καταφέρνει να επαναφέρει, έστω και για λίγο, την Κάλλας στο παλκοσένικο το '64 μετά την αποστασιοποίηση από τις σκηνές λόγω κοινωνικών υποχρεώσεων στην διάρκεια του δεσμού της με τον Ωνάση.

Η Μαρία Κάλλας πεθαίνει στο διαμέρισμα της στο Παρίσι όπου είχε απομονωθεί τρία χρόνια μετά την τελευταία παγκόσμια περιοδεία της με τον Ντι Στέφανο το '74.

Είκοσι πέντε χρόνια μετά, σχεδόν ογδοντάρης, ο Τζεφινρέλι αποφασίζει να της αποτίσει φόρο τιμής με την τελευταία του κινηματογραφική δημιουργία, ένα προσωπικό και οικείο αφιέρωμα.

Αρνούμενος όμως να παρουσιάσει το προσωπικό και το αισθηματικό της δράμα σε μια αυστηρά βιογραφική έννοια. Αντίθετα, επιλέγοντας το δρόμο της μυθοπλασίας. Φέρνει λοιπόν στην οθόνη μια πρόταση, που την έκανε επανειλημμένα στην πραγματικότητα, να εκπληρώσει μια όπερα-ταινία με την *Κάρμεν*.

Η ταινία

Ο Λάρι Κέλι, φίλος και πρώην ιμπρεσάριος της Μαρίας Κάλλας, επιστρέφει στο Παρίσι μετά από πολύ καιρό για να διαχειριστεί τη συναυλία ενός ροκ συγκροτήματος. Η διάσημη σοπράνο βρίσκεται επίσης στο Παρίσι: μετά την τελευταία της εμφάνιση στην Ιαπωνία, μια αποτυχία κατά την οποία συνειδητοποίησε ότι η φωνή της δεν ήταν πια αυτή του παρελθόντος, η Κάλλας αντιμετωπίζει μια σοβαρή καταθλιπτική κρίση.

Ανησυχώντας για την κατάστασή της, ο Λάρι και η δημοσιογράφος Σάρα, στενή φίλη της Κάλλας, προσπαθούν να κάνουν κάτι για να τη βοηθήσουν.

Ο ιμπρεσάριος καταφέρνει να την πείσει να ερμηνεύσει μια κινηματογραφική μεταφορά της *Κάρμεν* (που δεν παίχτηκε ποτέ στη σκηνή) χρησιμοποιώντας μια ηχογράφιση από τις χρυσές μέρες στο *playback* και ενισχύοντας τις ερμηνευτικές της ικανότητες.

Η Κάλλας φαίνεται να βγαίνει από την κατάθλιψη και να ξαναβρίσκει την παλιά της όρεξη, και η ταινία σημειώνει έναν μεγάλο θρίαμβο.

Οι παραγωγοί προτείνουν περαιτέρω κινηματογραφικές εκδοχές, χρησιμοποιώντας τις ηχογραφήσεις για αναπαραγωγή, αλλά η τραγουδίστρια αρνείται: δεν θέλει να εξαπατήσει το κοινό της και θα ήθελε να ερμηνεύσει την *Τόσκα* ηχογραφώντας την ζωντανά.

Η πρότασή της, ωστόσο, απορρίπτεται από τους παραγωγούς, φοβούμενοι ότι η άψυχη φωνή της Μαρίας Κάλλας θα έφερνε την κατάρρευση του μύθου και την αποτυχία της ταινίας.